

- 2) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/126 και τα άρθρα 18, 21, 45, 49 και 56 ΣΔΕΕ έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν σε κράτος μέλος να επιβάλει ποινική ή διοικητική κύρωση σε όποιον, μολονότι πληροί τις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας οδήγησης τις οποίες ορίζει η οδηγία, οδηγεί μηχανοκίνητο όχημα εντός της επικράτειας του συγκεκριμένου κράτους μέλους χωρίς να είναι κάτοχος άδειας σύμφωνης με τις προδιαγραφές του προβλεπόμενου από την οδηγία υποδείγματος και, εν αναμονή της έκδοσης τέτοιας άδειας από άλλο κράτος μέλος, είναι σε θέση να αποδείξει την ύπαρξη του δικαιώματος οδήγησης το οποίο έχει αποκτήσει στο άλλο αυτό κράτος μέλος μόνο μέσω προσωρινής βεβαίωσης χορηγηθείσας από το τελευταίο, υπό τον όρο όμως ότι η προαναφερθείσα κύρωση δεν είναι δυσανάλογη σε σχέση με τη σοβαρότητα της παράβασης που τελέστηκε. Το αιτούν δικαστήριο οφείλει συναφώς να λάβει υπόψη ως ενδεχόμενη ελαφρυντική περίπτωση, στο πλαίσιο της κρίσης του σχετικά με τη σοβαρότητα της παράβασης του ενδιαφερομένου και την αυστηρότητα της ποινής που θα πρέπει να του επιβληθεί, το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος είχε αποκτήσει δικαίωμα οδήγησης σε άλλο κράτος μέλος, όπερ πιστοποιούσε βεβαίωση η οποία είχε χορηγηθεί από το τελευταίο αυτό κράτος μέλος και επρόκειτο κανονικά να αντικατασταθεί πριν από τη λήξη της ισχύος της και κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου από άδεια οδήγησης σύμφωνη με τις προδιαγραφές του προβλεπόμενου από την οδηγία 2006/126 υποδείγματος. Το αιτούν δικαστήριο θα πρέπει επίσης να εξετάσει, στο πλαίσιο της σχετικής εκτίμησής του, τι πραγματικό κίνδυνο αντιπροσώπευε ο ενδιαφερόμενος για την οδική ασφάλεια στο αντίστοιχο κράτος μέλος.

(¹) EE C 260 της 18.07.2016.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 25ης Οκτωβρίου 2017 [αίτηση του
Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Majid Shiri, γνωστός
και ως Madzhdi Shiri**

(Υπόθεση C-201/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας υποβαλλόμενης σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Άρθρο 27 — Ένδικο βοήθημα — Έκταση του δικαστικού ελέγχου — Άρθρο 29 — Προθεσμία για την πραγματοποίηση της μεταφοράς — Μη πραγματοποίηση της μεταφοράς εντός της ταχθείσας προθεσμίας — Υποχρεώσεις του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο — Μεταβίβαση της ευθύνης — Προϋπόθεση να έχει ληφθεί απόφαση από το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο]

(2017/C 437/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Majid Shiri, γνωστός και ως Madzhdi Shiri

παρισταμένης της: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, έχει την έννοια ότι, εάν η μεταφορά δεν πραγματοποιηθεί εντός της εξαμήνης προθεσμίας που ορίζεται στο άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού, η ευθύνη μεταβιβάζεται αυτοδικαίως στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα, χωρίς να απαιτείται άρνηση, από το υπεύθυνο κράτος μέλος, της αναδοχής ή της εκ νέου αναλήψεως του ενδιαφερομένου προσώπου.

- 2) Το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 19 του κανονισμού αυτού, καθώς και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την έννοια ότι ο αιτών διεθνή προστασία πρέπει να έχει στη διάθεσή του αποτελεσματικό και ταχύ ένδικο βοήθημα που να του παρέχει τη δυνατότητα να επικαλεσθεί την επελθούσα μετά την έκδοση της αποφάσεως περί μεταφοράς παρέλευση της εξαμηνιαίας προθεσμίας που ορίζεται στο άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 2, του εν λόγω κανονισμού. Το δικαίωμα που αναγνωρίζει εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στον αιτούντα διεθνή προστασία να επικαλεσθεί περιστάσεις μεταγενέστερες της εκδόσεως της αποφάσεως περί μεταφοράς του, στο πλαίσιο προσφυγής κατά της αποφάσεως αυτής, καλύπτει την εν λόγω υποχρέωση προβλέψεως αποτελεσματικού και ταχέως ενδίκου βοηθήματος.

(¹) EE C 260 της 18.07.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2017 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Balgarska energiyana bursa AD (BEB) κατά Komisija za energiyano i vodno regulirane (KEVR)

(Υπόθεση C-347/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2009/72/EK — Άρθρα 9, 10, 13 και 14 — Κανονισμός (ΕΚ) 714/2009 — Άρθρο 3 — Κανονισμός (ΕΚ) 1227/2011 — Άρθρο 2, σημείο 3 — Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1222 — Άρθρο 1, παράγραφος 3 — Πιστοποίηση και διορισμός ανεξάρτητου διαχειριστή συστημάτων μεταφοράς — Περιορισμός του αριθμού των κατόχων άδειας μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας στην εθνική επικράτεια]

(2017/C 437/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Balgarska energiyana bursa AD (BEB)

κατά

Komisija za energiyano i vodno regulirane (KEVR)

Διατακτικό

Τα άρθρα 9, 10, 13 και 14 της οδηγίας 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK, το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1228/2003, το άρθρο 2, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1227/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, για την ακεραιότητα και τη διαφάνεια στη χονδρική αγορά ενέργειας, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη του 3, καθώς και το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1222 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2015, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για την κατανομή της δυναμικότητας και τη διαχείριση της συμφόρησης, δεν αντίκεινται, σε περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, σε εθνική νομοθεσία που περιορίζει τον αριθμό των κατόχων άδειας μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας για συγκεκριμένη επικράτεια.

(¹) EE C 326 της 5.9.2016.